

καὶ ἀναβιβάζοντες αὐτὸ ἐπὶ τὸ ὑψηλότερον καὶ ἀνθηρότερον τῆς Ἑλληνικῆς φράσεως. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολὴ τοῦ κοινοῦ ὕφους, τὴν ὁποῖαν ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν.

§ μβ. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ μεταβολὴ γίνεται χωρὶς ἀλλοίωσιν, ἢ μεταβολὴν τοῦ φυσικοῦ ῥυθμοῦ καὶ κοινοῦ χαρακτηῖρος τῆς Διαλέκτου. Δὲν συνίσταται εἰς τὸν ἐξελληνισμόν τῶν χυδαϊκῶν λέξεων, οὐδ' εἰς τὸν μετασχηματισμόν τῶν δημοτικῶν ἐκφράσεων. Ἡ ξενολογικὴ νεολογία· ἡ ἔτυμολογικὴ χυδαϊολογία· ἡ προσωδϊκὴ κακοφωνία· καὶ ἡ τοῦ ῥυθμοῦ τῆς φράσεως μετατροπὴ, δὲν λογίζεται ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολὴ, ἀλλ' εἶναι καὶ λογίζεται παρὰ πᾶσι μία γλωσσηματικὴ καταστροφὴ τοῦ ἐξευγενισμένου ὕφους τῆς Γλώσσης μας. Αὐτὴ ἄρα δὲν εἶναι ἡ διόρθωσις, τὴν ὁποῖαν ἡ Γλῶσσα μας ἐπιδέχεται.

§ μγ. Ἡ μόνη προσφύης διόρθωσις τὴν ὁποῖαν ἡ καθ' ἡμᾶς κοινὴ Γλῶσσα, καθὼς καὶ καθέ, ἄλλη ζῶσα καὶ λαλουμένη ἐθνικὴ διαλεκτός, ἐπιδέχεται, εἶναι ἡ προσαρμογὴ εἰς τὸ κοινὸν ὕφος τῶν γνησίων λέξεων καὶ φράσεων ὅσαι ἐκ περιστάσεως, ὡς εἴπομεν, ἀπὸ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἔλλειψαν, ἢ ἐξ ἀμαθείας κατηργήθησαν. Αὐτὰς χρεωσθῶν οἱ νέοι τῆς Γλώσσης διορθῶνται νὰ προσοικειώσων εἰς τὸ ὕφος των, κατ' ἀναλογίαν τοῦ εἶδους τῆς συγγραφῆς του ἑκάστος, καὶ μὲ μεγάλην προσοχὴν, καὶ διάκρισιν. Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν λέξεων θεωρεῖται ἡ εὐφυΐα τοῦ γράφοντος, καὶ εἰς τὴν εὐρυθμον αὐτῶν συναρμογὴν ἡ ἐπιτηδειότης τοῦ συγγραφέως. Εἰς αὐτὴν συνίσταται ὅλη ἡ προσφύης καὶ τεχνικὴ ἐπανόρθωσις τῆς φράσεως. Ἡ διόρθωσις τῆς Γλώσσης τότε λέγεται καὶ εἶναι διόρθωσις ὅταν γίνεται πρὸς καλλωπισμόν, καὶ ὄχι πρὸς ἀνατροπὴν τῆς διαλέκτου. Καλλωπισμὸς δὲ εἶναι ἡ ἀνήκουσα προσθήκη τῶν ἐλλειπόντων, καὶ ὄχι ἡ ἀφαίρεισις, ἢ μεταβολὴ τῶν προσόντων. «Τὸ προσιδέναι τοῖς